

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget.

N° 289.

75de Møde.

Mandagen den 13de Mai

(Forts.)

Indenrigsministeren (fortsat): Det er vel ganske rigtigt, at den benyttes mindre i de communale Forhold paa Landet end egentlig hjemlet er i Lovgivningen, men, er dette end saa, kan der ikke være mindst Tvivl om, at, naar den nye Communallov foreligger, saa troer jeg, at, om den end ikke maatte tilfredsstille den ærede Taler i anden Henseende, saa vil den dog komme til at tilfredsstille ham i den Henseende, at den vil komme til at indeholde bestemte Forfrister om, hvorledes en Ligning efter Formue og Leilighed skal finde Anvendelse i de communale Forhold, saa at jeg virkelig ikke kan indsee, at det nu skulde være nødvendigt at gaae ind paa det stillede Forslag, blot for at faae denne Ligningsmaade mere udbredt paa Landet, end den allerede er. Jeg troer derfor, at man maa holde sig til denne Skats egen Natur, denne Skattelovs almindelige Princip, saaledes som det nu een gang foreligger, og mere gaae ud fra det end fra en vis Forkærlighed for Ligning efter Formue og Leilighed, og, som det allerede er bleven fremhævet, hvilket jeg troer, fortjener Opmærksomhed, ved at gaae den Vej, som Forslaget tilsigter, afvige vi ganske fra hele Lovens Princip. Den Skat, vi tale om, er just Hartkornsskatten — det er jo en Hartkornsskat, som falder paa Kjøbstadshartkornet, altsaa paa Hartkornet, og er ikke Gjenstand for en Ligning. Den ærede Forslagsstiller siger, at Forslaget er fremkommet for at bringe en Overensstemmelse tilveie mellem Kjøbstæderne og Landet, men den Andeel, som bliver udredet efter § 5, udredes jo ogsaa i Kjøbstæderne efter Hartkornet af de enkelte Hartkornsbestiddere, men det vilde fremkalde Uoverensstemmelse, hvis vi paa Landets Beboere

vilde lægge Halvdelen af denne Skat som en Art Kopskat, der skulde fordeles efter Vedkommendes Formue og Leilighed — det vilde være i Strid med hele Lovens Princip. Det er ogsaa mærkeligt nok, at da denne Skattelov første Gang var for, blev det anerkjendt, at man skulde holde sig til det samme Skattebeløb, som hidtil var udredet og søge saameget som muligt, at fixere dette. Men ogsaa i saa Henseende troer jeg, at der vilde fremkomme nogen Inconsequents, hvis man vilde gaae frem ad denne Vej, Forslaget angiver, medens der, naar man vil holde sig til Udskiftets og Udvalgets Forslag saaledes som det foreligger, vil komme en større Fasthed, en større Simplicitet i Forholdet, ved at lægge denne Deel af Skatten paa Hartkornet, end ved at gjøre den til personel Kopskat, det vil sige en Ligningskat — en Kopskat paa Beboerne, der faaer en vis personel Natur ved at lignedes efter Formue og Leilighed og taber derved den reelle Character, som den ellers vilde have. Jeg troer saaledes, at dersom man vil holde fast ved Lovens Grundsætning, bør man stemme for Lovforslaget, som det nu foreligger, og imod Omendringensforslaget.

Scholer: Jeg forstaaer ikke den høitæredede Indenrigsministers Bemærkning om Nødvendigheden af, dersom mit Forslag følges, at skulle have en Opgjørelse fra Amtstuen, thi den Oplysning, heri skulde indeholdes, den har jo enhver Commune i deres Ligning af Fattige og Skolebidrag. Enhver Commune har ligesaa megen Rundskab hertil som Amtsforsvalterne. Ja det var en ganske anden Sag, hvis der var en Commune i Danmark, som ikke kunde multiplicere med 60 og ikke dividere med 60, hvorpaa det Hele kommer an. Hvad altsaa den præctiske Banfærlighed angaaer, troer jeg ikke, den er stor, da ethvert Sogne-